Lietas arhīva Nr. A42-00477-23/12
ECLI:LV:ADRJRIT:2023:0109.A420222022.4.S

ADMINISTRATĪVĀ RAJONA TIESA
RĪGAS TIESU NAMS

S P R I E D U
LATVIJAS TAUTAS VĀRDĀ

Rīgā 2023.gada 9.decembrī

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnese Līga Cielava,

piedaloties pieteicējam /pers. A/ (personas kods /personas kods A/) un viņa likumiskajam pārstāvim /pers. B/ (/personas kods B/)un atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Veselības ministrijas pārstāvim /pers. C/ un Veselības inspekcijas pārstāvei /pers. D/,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz pieteicēja /pers. A/ pieteikumu par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, ar kuru pieteicējam tiktu izmaksāta atlīdzība no Ārstniecības riska fonda par viņa veselībai nodarīto kaitējumu (morālo kaitējumu), kas radies, saņemot veselības aprūpes pakalpojumus /iestāde/no 2021.gada 4.novembra līdz 2021.gada 22.novembrim.

Aprakstošā daļa

[1] Pieteicējam /pers. A/ 2021.gada 4.novembrī parādījās Covid-19 simptomi, tādēļ viņam 2021.gada 8.novembrī veikts Covid-19 laboratoriskais tests, kas uzrādīja pozitīvu rezultātu (*lietas 52.lapa*). Sakarā ar minēto saslimšanu pieteicējam bija jāatrodas mājas izolācijā (*lietas 58.lapa*). Pieteicējam izolācija noslēgta 2021.gada 22.novembrī (*lietas 66.lapa*).

[2] Uzskatot, ka ģimenes ārste nepamatoti pagarinājusi pieteicējam izolāciju par 5 dienām (izolācija esot bijusi jāizbeidz 2021.gada 17.novembrī), tādējādi faktiski turot pieteicēju mājas arestā, kā arī /iestāde/ apsardzes darbinieks agresīvi uzvedies pieteicēja klātbūtnē, kā dēļ pieteicējam nācās pārdzīvot satraukumu un bailes, pieteicējs 2022.gada 23.februārī vērsās Veselības inspekcijā (turpmāk – inspekcija) ar iesniegumu (turpmāk – atlīdzības iesniegums) (*lietas 49.-50.lapa*) izmaksāt atlīdzību 12 000 *euro* no Ārstniecības riska fonda par pieteicēja veselībai nodarīto kaitējumu (arī morālo kaitējumu), kas radies, saņemot veselības aprūpes pakalpojumus /iestāde/ no 2021.gada 4.novembra līdz 2021.gada 22.novembrim.
Ar inspekcijas 2022.gada 1.marta lēmumu Nr. 1.3.1.-2./109 (turpmāk – sākotnējais lēmums) (*lietas 100.-101.lapa*) atteikts izskatīt atlīdzības iesniegumu, pamatojoties uz Ministru kabineta 2013.gada 5.novembra noteikumu Nr. 1268 "Ārstniecības riska fonda noteikumi" (turpmāk – MK noteikumi Nr. 1268) 6.1.apakšpunktu. Sākotnējā lēmumā norādīts, ka MK noteikumu Nr. 1268 mērķis ir izmaksāt atlīdzību tādos gadījumos, kad ārstniecības laikā pacientam ir nodarīts būtisks kaitējums veselībai vai dzīvībai ar paliekošām sekām. Vēršoties ar iesniegumu par atlīdzības izmaksu no Ārstniecības riska fonda, ir jānorāda, kādas sekas ārstniecības laikā ar savu darbību vai bezdarbību nodarījušas ārstniecības iestādē strādājošās ārstniecības personas vai radījuši apstākļi ārstniecības laikā. Pieteicējs iebilst pret ģimenes ārstes prettiesisku izolācijas pagarināšanu, taču nav norādījis, kādas sekas ir tikušas radītas. Tādējādi atlīdzības iesniegums nevar tikt izskatīts Ārstniecības riska fonda ietvaros.
Pieteicējs ar 2022.gada 7.marta iesniegumu (*lietas 102.-103.lapa*) apstrīdēja sākotnējo lēmumu Veselības ministrijai (turpmāk – ministrija), norādot, ka izolācijas prettiesiska pagarināšana, kā arī pret pieteicēja tēvu vērsta agresija vizītes laikā pie ģimenes ārstes ir nodarījusi pieteicējam būtisku emocionālu, psiholoģisku, psihisku un morālo kaitējumu. Pieteicējs arī skaidro, ka minētās agresīvās uzvedības sekas ir bailes iet uz ārstu praksi, bailes no darbinieka, kā arī satraukums vairāku nedēļu garumā, turklāt pārdzīvojumi ir atstājuši paliekošas sekas.

[3] Ar ministrijas 2022.gada 6.maija lēmumu Nr. 01-23.3/2315 (turpmāk – galīgais lēmums) (*lietas 104.-109.lapa*) sākotnējais lēmums atstāts negrozīts. Galīgajā lēmumā norādīta turpmāk minētā argumentācija.
Morālā kaitējuma esība ir vērtējama tikai kopsakarā ar fiziskā kaitējuma (dzīvībai vai veselībai nodarītā kaitējuma) esības faktu. Konkrētajā gadījumā pieteicējs ir norādījis, ka viņam ir nodarīts morāls kaitējums pārdzīvojumu veidā, bet nav norādījis, kādu kaitējumu veselībai (ar paliekošām sekām) ar savu darbību vai bezdarbību nodarījušas ārstniecības iestādē strādājošās ārstniecības personas vai radījuši apstākļi ārstniecības laikā. Nav pamata pieņemt, ka apstākļi ārstēšanas laikā vai nepilnvērtīga komunikācija ar ārstniecības personu, ar kuru saskāries pacients un kas varētu radīt negatīvas izjūtas, taču ar pārejošu raksturu, varētu atstāt ilgstošas vai paliekošas sekas personas veselībai vai dzīvībai.

[4] Pieteicēja nepiekrita galīgajam lēmumam, tādēļ vērsās tiesā ar pieteikumu (*lietas 7.-14.lapa*), norādot, ka iestādes nepamatoti atteikušās izmaksāt atlīdzību no Ārstniecības riska fonda, balstoties uz apstākli, ka pieteicējam nav konstatējamas fiziskas sekas veselībai. Iestādes nav ņēmušas vērā, ka pieteicējam mājas aresta laikā ir radīts morāls kaitējums. Ar lēmumu pagarināt izolāciju ģimenes ārste ir likusi pieteicējam dzīvot pārliecībā, ka viņš ir slims. Pieteicējam tika liegts pārvietoties, tādējādi ierobežojot viņa brīvību, kā arī tika ierobežota saskarsme ar ģimeni. Tādējādi pieteicējam ir radīts būtisks kaitējums, kas ir cilvēktiesību pārkāpums.
Pieteikumā norādītie iebildumi, kas neattiecas uz šajā lietā izspriežamo prasījumu, spriedumā netiks atspoguļoti.

[5] Ministrija paskaidrojumā par pieteikumu (*lietas 36.-38.lapa*) norāda, ka pieteikumu neatzīst un uzskata to par nepamatotu. Papildus galīgajā lēmumā norādītajam ministrija, atsaucoties uz Senāta judikatūru, argumentē, ka, vērtējot, vai personai ir tiesības uz atlīdzību, jākonstatē nevis jebkāds pacienta veselībai nodarīts kaitējums, bet gan kaitējums, kas radies ārstniecības personas neprofesionālas rīcības vai ārstniecības laikā nenodrošinātu apstākļu rezultātā. Konkrētajā gadījumā nepastāv tiesisks pamats pieteicējam saņemt atlīdzību no Ārstniecības riska fonda.

[6] Inspekcija paskaidrojumā par pieteikumu (*lietas 42.-45.lapa*) norāda, ka uzskata to par nepamatotu, un lūdz to noraidīt, pamatojoties uz sākotnējā lēmumā norādītajiem argumentiem.

[7] Pieteicēja likumiskais pārstāvis tiesas sēdē uzturēja pieteikumu.
Ministrijas un inspekcijas pārstāvji tiesas sēdē pieteikumu neatzina, pamatojoties uz sākotnējā lēmumā un galīgajā lēmumā minētajiem argumentiem.

Motīvu daļa

[8] Iestādes ir atteikušas izskatīt pieteicēja atlīdzības iesniegumu, pamatojoties uz MK noteikumu Nr. 1268 6.1.apakšpunktu, kas noteic, ka inspekcija, izvērtējot atlīdzības prasījuma iesniegumu un tam pievienotos dokumentus, uzsāk ekspertīzi vai pieņem lēmumu par atteikumu izskatīt atlīdzības prasījuma iesniegumu, ja iesniegumā nav iekļauta visa nepieciešamā informācija un iesniedzējs attiecīgo informāciju nav iesniedzis arī pēc inspekcijas pieprasījuma. Proti, atlīdzības iesniegums nav izskatīts pēc būtības, tostarp nav veikta pacienta medicīnisko dokumentu ekspertīze (MK noteikumu 7.1.apakšpunkts).

Cik var spriest no sākotnējā lēmuma un galīgā lēmuma motivācijas, iestādes ir uzskatījušas, ka pieteicējs nav pamatojis, ka ģimenes ārste ar savu darbību vai bezdarbību būtu nodarījusi tādu kaitējumu pieteicēja veselībai, kas būtu radījis paliekošas sekas.

MK noteikumu Nr. 1268 5.punkts paredz, ka inspekcija, saņemot iesniedzēja atlīdzības prasījuma iesniegumu, izvērtē tajā iekļauto informāciju un pievienotos dokumentus (ārstniecības izdevums apliecinošus attaisnojuma dokumentus). Ja inspekcija konstatē, ka atlīdzības prasījuma iesniegums ir nepilnīgs, tā piecu darbdienu laikā pēc atlīdzības prasījuma iesnieguma saņemšanas rakstiski pieprasa iesniedzējam mēneša laikā iesniegt papildu informāciju. Savukārt no MK noteikumu Nr. 1268 6.1.apakšpunkta izriet, ka inspekcija atsaka izskatīt atlīdzības prasījuma iesniegumu, ja iesniegumā nav iekļauta visa nepieciešamā informācija un iesniedzējs attiecīgo informāciju nav iesniedzis arī pēc inspekcijas pieprasījuma.

No iepriekš minētā izriet, ka atlīdzības prasījuma iesnieguma izskatīšanā ir jāievēro noteikta procesuāla kārtība. Ja privātpersona ir nepilnīgi aizpildījusi MK noteikumu Nr. 1268 1.pielikumā ietverto iesnieguma formu, inspekcijai ir pienākums piecu darbdienu laikā pēc šā iesnieguma saņemšanas pieprasīt iesniedzējam mēneša laikā iesniegt papildu informāciju. Tikai tādā gadījumā, ja arī pēc tam iesniegumam piemīt tādi trūkumi, kas liedz to izskatīt pēc būtības, vispārīgi būtu pamats atteikt to izskatīt.

Sākotnējā lēmumā nav skaidri norādīts, kuras tieši MK noteikumu Nr. 1268 1.pielikuma prasības nav ievērotas. Visticamāk, ka inspekcija ir uzskatījusi, ka pieteicējs nav pietiekami pamatojis tam nodarīto kaitējumu (atlīdzības prasījuma iesnieguma sadaļa "Situācijas apraksts un papildu informācija, kas apliecina pacientam nodarīto kaitējumu"). Vienlaikus no lietas materiāliem neizriet, ka inspekcija būtu rakstiski pieprasījusi pieteicējam papildu informāciju šajā sakarā, kā to nosaka MK noteikumu Nr. 1268 5.punkts.

Izvērtējot atlīdzības iesnieguma saturu, tiesa konstatē, ka tajā ir norādes par iespējamu kaitējumu (pieteicējs ir pārdzīvojis satraukumu, bailes), kā arī iesniegumam pievienotajās pašrocīgajās piezīmēs pie ģimenes ārstes ierakstiem pieteicēja ambulatorajā kartē (*lietas 67.lapa*) ir arī ietverts apgalvojums, ka ģimenes ārste ir nodarījusi pieteicējam morālo kaitējumu. Tāpat arī apstrīdēšanas iesniegumā pieteicējs norāda, ka viņam ir ticis nodarīts būtisks emocionāls, psiholoģisks, psihisks un morāls kaitējums pārdzīvojumu veidā, kas ir atstājis paliekošas sekas. No minētā secināms, ka pieteicējs ir pietiekami identificējis to, kāds kaitējums viņa ieskatā ir nodarīts. Proti, pieteicējs atsaucas uz pārdzīvotajām bailēm, satraukumu un ciešanām, kas liecina par to, ka pieteicēja ieskatā ir nodarīts kaitējums viņa veselībai Pacientu tiesību likuma 16.panta pirmās daļas izpratnē.

Iestādes ir uzskatījušas, ka pieteicēja norādītais neliecina par kaitējumu pieteicēja veselībai, kam būtu paliekošas sekas. Tātad faktiski iestādes ir uzskatījušas, ka pieteicēja veselībai nav nodarīts kaitējums. Tiesa uzsver, ka kaitējuma neesība ir pamats atteikumam izmaksāt atlīdzību saskaņā ar MK noteikumu Nr. 1268 12.4.^{1}apakšpunktu, nevis atteikumam izskatīt atlīdzības prasījuma iesniegumu atbilstoši MK noteikumu Nr. 1268 6.1.apakšpunktam. Turklāt nav pamata arī uzskatīt, ka saskaņā ar MK noteikumiem Nr. 1268 būtu atlīdzināms tikai tāds kaitējums, kas rada paliekošas sekas veselībai.

Vienlaikus tiesa norāda, ka apstāklis, ka inspekcija pieļāvusi procesuālu kļūdu, pirms sākotnējā lēmuma pieņemšanas nepieprasot no pieteicēja papildu informāciju, un ka iestādes nepamatoti atteikušās izskatīt atlīdzības iesniegumu, pats par sevi nav pamats pieteicējam labvēlīga administratīvā akta izdošanai, jo pēc būtības iestāžu secinājums par to, ka pieteicējam nav nodarīts kaitējums, ir pareizs.

[9] Pieteicēja mērķis, vēršoties tiesā ar konkrēto pieteikumu, ir panākt, lai tiktu izdots labvēlīgs administratīvais akts, ar kuru tiktu izmaksāta atlīdzība no Ārstniecības riska fonda par viņa veselībai nodarīto kaitējumu (arī morālo kaitējumu).

Izskatot prasījumu par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, tiesai neatkarīgi no iestādes lēmumā (atteikumā) ietvertā pamatojuma ir objektīvi jāizvērtē, vai pieteicējam ir tiesības uz labvēlīgu administratīvo aktu. Konstatējot, ka kāds labvēlīga administratīvā akta izdošanas priekšnoteikums nav iestājies, tiesai nav pamata apmierināt prasījumu (*Senāta 2007.gada 12.aprīļa spriedums lietā Nr. SKA-118/2007 (A42254704)*).

Ņemot vērā minēto, tiesai šajā lietā patstāvīgi ir jāpārbauda, vai ir konstatējami priekšnoteikumi pieteicējam labvēlīga administratīvā akta izdošanai par atlīdzības piešķiršanu no Ārstniecības riska fonda.

[10] Atbilstoši Pacientu tiesību likuma 16.panta pirmajai daļai pacientam ir tiesības uz atlīdzību par viņa dzīvībai vai veselībai nodarīto kaitējumu (arī morālo kaitējumu), kuru ar savu darbību vai bezdarbību nodarījušas ārstniecības iestādē strādājošās ārstniecības personas vai radījuši apstākļi ārstniecības laikā, kā arī tiesības uz atlīdzību par izdevumiem, kas saistīti ar ārstniecību, ja ārstniecība ir bijusi nepieciešama, lai novērstu vai mazinātu ārstniecības personas vai apstākļu ārstniecības laikā nodarītā kaitējuma nelabvēlīgās sekas pacienta dzīvībai vai veselībai.

Senāta judikatūrā atzīts, ka, lai konstatētu pacienta tiesības uz atlīdzību par viņa veselībai nodarīto kaitējumu, ir jākonstatē kaitējums (tostarp veselības stāvokļa pasliktināšanās), ārstniecības personas noteikta darbība vai bezdarbība un cēloņsakarība (*Senāta 2019.gada 23.oktobra sprieduma lietā Nr. SKA-534/2019 (ECLI:LV:AT:2019:1023.A420328616.4.S) 7.punkts, 2020.gada 23.marta sprieduma lietā Nr. SKA-421/2020 (ECLI:LV:AT:2020:0323.A420273317.8.S) 5.punkts*).

Skaidrojot Pacientu tiesību likuma 16.panta pirmās daļas saturu, Senāts ir uzsvēris, ka vispirms ir jākonstatē kaitējuma esība. Tā tiek konstatēta, izvērtējot ārstniecības personas rīcību un šīs rīcības atstāto ietekmi uz pacienta veselību vai dzīvību (*Senāta 2021.gada 29.jūlija rīcības sēdes lēmuma*

lietā Nr. SKA-649/2021 (ECLI:LV:AT:2021:0729.A420216919.8.L) 3.punktu). Tādējādi visupirms ir pārbaudāms, vai pacientam vispār ir nodarīts kaitējums, piemēram, funkciju traucējums, spēju zudums, ciešanas, diskomforts, bailes utt. Vispārīgi tikai tādā gadījumā, ja kaitējums ir konstatējams, gan iestādei, gan tiesai ir pamats tālāk pievērsties jautājumam par to, vai pastāv cēloniskais sakars starp kaitējumu un ārstniecības personas darbību vai bezdarbību ārstniecības procesā, un cēloņsakarības esības gadījumā – pārbaudīt to, vai kaitējums ir radies ārstniecības personas neprofesionālas rīcības dēļ.

Veselībai nodarītā kaitējuma veidi, par kuriem ir piešķirama atlīdzība no Ārstniecības riska fonda, ir norādīti MK noteikumu Nr. 1268 2.pielikumā. Līdz ar to vispārīgā gadījumā vispirms ir nepieciešams identificēt, kuram pielikuma apakšpunktam norādītais kaitējums atbilst (*Senāta 2022.gada 7.marta sprieduma lietā Nr. SKA-67/2022 (ECLI:LV:AT:2022:0307.A420331617.11.S) 6.punkts, 2022.gada 26.jūlija spieduma lietā Nr. SKA-657/2022 (ECLI:LV:AT:2022:0726.A420186620.10.S) 7.punkts*).

Iepazīstoties ar MK noteikumu Nr. 1268 2.pielikuma saturu, tiesa nekonstatē, ka tajā kā kaitējuma veids būtu tieši norādīts pieteicēja minētais kaitējums. Vienlaikus jāuzsver, ka vispārīgi pats par sevi apstāklis, ka attiecīgais kaitējuma veids nav norādīts MK noteikumu Nr. 1268 2.pielikumā, nav pamats atteikumam izmaksāt atlīdzību no Ārstniecības riska fonda.

Senāts iepriekš ir atzinis, ka nav izšķirošas nozīmes tam, vai konkrētais kaitējums ir norādīts 2.pielikumā, lai izlemtu, vai tas ir atlīdzināms. Ja radītie veselības traucējumi ir radījuši tādas ciešanas, kuru līmenis ir pielīdzināms ciešanām, ko rada 2.pielikumā uzskaitītie kaitējumu veidi, tad nav pamata pieļaut atšķirīgu attieksmi un liegt pacientam tiesības saņemt atlīdzību par veselībai nodarīto kaitējumu (*Senāta 2022.gada 22.jūnija sprieduma lietā Nr. SKA-73/2022 (ECLI:LV:AT:2022:0622.A420141018.12.S) 8.punkts*).

[11] Novērtējusi konkrētās lietas apstākļus, tiesa neuzskata, ka pieteicējam būtu radītas tādas ciešanas, kas būtu pielīdzināmas tām ciešanām, ko rada citi MK noteikumu Nr. 1268 2.pielikumā uzskaitītie kaitējuma veidi.

Lai arī pieteicējs ir norādījis, ka ģimenes ārstes rīcība, nepamatoti pagarinot izolāciju, un ārstniecības iestādes apsardzes darbinieka uzvedība ir nodarījusi viņam kaitējumu, nekādi pierādījumi par to lietā nav iesniegti. Pieteicējs ir atsaucies uz viņam nodarītu būtisku emocionālu, psiholoģisku, psihisku kaitējumu, satraukumu, bailēm un ciešanām, bet tiesas sēdē pieteicēja likumiskais pārstāvis, atbildot uz tiesas jautājumu, vai minētā kaitējuma sakarā pieteicējs ir vērsies pēc medicīniskās palīdzības, piemēram, pie psihologa, norādīja, ka to nav darījis (*tiesas sēdes ieraksta 00:07:30 – 00:08:30*). Tiesas ieskatā, ja pieteicēja veselības stāvoklis pēc strīdus ārstniecības epizodes būtu ietekmēts, turklāt tik būtiski, kā tas tiek uzsvērts, tad pieteicējs būtu vērsies pēc attiecīgas medicīniskas palīdzības. Tas, ka pieteicējs to nav darījis, netieši liecina par to, ka apgalvojumi par kaitējuma esību ir pārspīlēti, emociju vadīti, un patiesībā nekādas reālas sekas ģimenes ārstes darbība vai bezdarbība vai arī apstākļi ārstniecības iestādē (apsardzes darbinieka uzvedības veidā) pieteicēja veselībai nav radījusi. Tiesa atzīst, ka apstākļi ārstēšanas laikā, tostarp ārstniecības iestādē (saistībā ar tās apsardzes darbinieka rīcību), ar kuru saskāries pieteicējs, vispārīgi varētu radīt negatīvas izjūtas, taču tām ar vislielāko ticamību ir īslaicīgs un pārejošs raksturs. Minētās negatīvās izjūtas acīmredzami nesasniedz to ciešanu slieksni, kas būtu pamats tās pielīdzināt MK noteikumu Nr. 1268 2.pielikumā uzskaitītajiem kaitējuma veidiem. Proti, tās nav vērtējamas kā tik smagas, lai par tām būtu nosakāma atlīdzība.

Konkrētajā lietā secinājumu par kaitējuma neesību ir iespējams izdarīt arī bez inspekcijas veiktas pacienta medicīnisko dokumentu ekspertīzes (MK noteikumu Nr. 1268 7.1.apakšpunkts), tādēļ minētās ekspertīzes neesība nav šķērslis šās lietas izskatīšanai.

[12] MK noteikumu Nr. 1268 12.punktā ir uzskaitīti atlīdzības saņemšanas izslēdzoši apstākļi, proti, inspekcija pieņem lēmumu par atteikumu izmaksāt atlīdzību tostarp, ja: 1) nav konstatēta cēloņsakarība starp kaitējumu un ārstniecības personas veikto darbību vai bezdarbību ārstniecības procesā (*12.1.apakšpunkts*); 2) orgānu vai audu anatomisks bojājums vai funkciju traucējums ir saistīts ar veikto ārstniecību, taču nav radies ārstniecības personas neprofesionālas rīcības dēļ (*12.2.apakšpunkts*); 3) pacients ar apzinātu rīcību ir veicinājis kaitējuma rašanos vai tā apmēra palielināšanos un ir kavējis ārstniecības personu sniegt nepieciešamos ārstniecības pakalpojumus (*12.3.apakšpunkts*); 4) pacients ir atteicies no ārstniecības (*12.4.apakšpunkts*); 5) nav konstatēta kaitējuma esība (*12.4.[1] apakšpunkts*).

Ņemot vērā iepriekš šajā spriedumā secināto, tiesa uzskata, ka konkrētajā gadījumā nav konstatējama kaitējuma esība, kas ir viens no obligātajiem priekšnoteikumiem atlīdzinājuma piešķiršanai no Ārstniecības riska fonda. Līdz ar to izskatāmajā lietā konstatējams MK noteikumu Nr. 1268 12.4.[1]apakšpunktā norādītais atlīdzības izmaksu izslēdzošais apstāklis.

Šādos apstākļos tiesa atzīst, ka konkrētajā gadījumā nepastāv priekšnoteikumi pieteicējam labvēlīga administratīvā akta izdošanai un pieteikums ir noraidāms.

[13] No pieteikumā norādītā izriet, ka pieteicēja tiesību aizskārumu varētu būt radījis arī izolācijas dēļ noteiktais aizliegums pārvietoties, ko pieteicējs uztver kā savas brīvības ierobežojumu, kā arī saskarsmes ierobežošanu ar ģimeni. Minētie morālā kaitējuma pamati nav saistīti ar kaitējumu veselībai, tādēļ jautājums par šāda kaitējuma atlīdzināšanu nevar tikt izskatīts Ārstniecības riska fonda ietveros. Minētā kaitējuma atlīdzināšanu pieteicējs var prasīt civiltiesiskā kārtībā vispārējās jurisdikcijas tiesā.

[14] Tiesa šajā spriedumā neatbildēs uz citiem pieteicēja argumentiem, kas ir saistīti ar prasījumiem administratīvajā lietā Nr. A420237922, kas tika izdalīta atsevišķā lietā.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 126.panta pirmo daļu, 246.-251.pantu un 289.-291.pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

noraidīt /pers. A/ (personas kods /personas kods A/) pieteikumu par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, ar kuru pieteicējam tiktu izmaksāta atlīdzība no Ārstniecības riska fonda par viņa veselībai nodarīto kaitējumu (morālo kaitējumu), kas radies, saņemot veselības aprūpes pakalpojumus /iestāde/no 2021.gada 4.novembra līdz 2021.gada 22.novembrim.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Administratīvajai apgabaltiesai viena mēneša laikā no tā sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese L. Cielava